

Det ſidſte Afſnit, der ſattes under Forhandling, var den Miniſteren for Kirke- og Underviſningsvæſenet vedkommende Indſtilling, nemlig Vndringsforſlag under Nr. 1 uden for Betænkningen af Sungerſen (ſe foran).

Jungersen: Det Vndringsforſlag, jeg har tilladt mig at ſtille uden for Betænkningen, vedrører et Kirkegaardsforhold oppe i den nordlige Del af Jylland. I Lyngby ligger en Kirkegaard, der kun er fjernet 20 Favne fra Havet, der bliver ved at ſkære ind og ſkære af Havſtrænten Tid efter anden mere og mere, ſaa at der nu kun er, ſom ſagt, ca. 20 Favne mellem Havſtrænten og Kirkegaarden. Det førte til, at der for nogle Aar tilbage blev taget Kirkeſyn, der paalagde Kirkegaardsſeeren — Tiendeſeeren — at flytte Kirkegaarden længere bort fra Havet. Men han vilde ikke godvillig rette ſig efter dette Paalæg, hvilket førte til en lang Proceſ, der endogaa gif til Højſteeret. For ſaa vidt jeg er rigtig underrettet, blev Kirkeſeeren ved Under- og Overretten tilpligtet at bygge en ny Kirkegaard, men ved Højſteeret fritoges han for Tiden fra at gøre dette. Det Spørgſmaal, her foreligger, er da, om man ikke fra det offentlige Side bør have en vis Willighedspligt til at komme diſſe Folk til Hjælp, der ſtaa over for det Forhold, at i Løbet af en Snes Aar denne Kirkegaard temmelig ſikkert vil gaa i Havet. Det vilde jo være et noget uhyggeligt Syn at ſe Kirkegaarden begynde at ſynke i Havet og den ene Kiſte efter den anden træde frem. Nu kunde det vel ſiges, at Beboerne derude ſelv maa ſørge for at ſtaffe ſig en Kirkegaard, naar Kirkeſeeren ikke er pligtig dertil, men de vedkommende Folk ere ikke af dem, der ere allerbedſt ſtillede i økonomiſt Hendeende; de udgøre en lille Kommune — til Dels af Fiſkere — paa mellem 250 og 300 Indvaanere. De have i en Række af Aar begravet deres Lig i den øſtre Side af Kirkegaarden, for at det kunde være ſaa længe ſom muligt, inden dette Parti af Kirkegaarden gif ned i Havet. En Del af Beboerne have ogsaa ſøgt til andre Kirkegaarde med deres Lig. Jeg finder nu, at det vilde være urigtigt at forlange, at denne Kommune ſelv ſkulde foranſtalte en Kirkegaard anlagt paa en anden

Plads, da de jo ſvare deres ſtore Tiende til Kirkeſeeren. Ganſke viſt ſiger Højſteeret, at Kirkeſeeren ikke „for Tiden“ er forpligtet til at anlægge en ny Kirkegaard, og det er dette „for Tiden“, den ærede Ordfører ſærlig betoner, men nu har det jo viſt ſig, at ved Bortſkæring af Jorden Veſten for Kirkegaarden gaar der under almindelige Forhold en god Favn væk om Aaret, men ved det ſtore Højvande i Forbindelſe med den ſtærte Storm lige før Jul gif der 2—3 Favne bort, ſaa Kirkegaarden nu er ſaa meget nærmere Havet, end den var i Forvejen, og jeg tør nok ſpørge og appellere til det høje Ting, om De ikke tro, at 20 Aar ere ſaa kort en Tid, ſom man vel kan forlange, at der ſkal være, inden det aldeles ſmuldrer hen, baade det ene og det andet i Graven, ſaa at man ikke ſkulde have det uhyggelige Syn at ſe Kiſterne begynde at ſtulle ud af Havſtrænten for at gaa ned i Havet til Jøde for Fiſkene, ſom de brave Fiſkere derpaa ſaa igen fange ind til Jøde for ſig ſelv og ſine Medborgere. Jeg vil derfor gerne henſtille til den højtærede Kultusminiſter, om han ikke kunde være tilbøjelig til under diſſe Forhold at komme diſſe Folk noget i Møde. Det er jo Kirkeminiſterens og overhovedet de kirkelige Autoriteters Opgave at værne om Gravfreden, og her rettes der i en ikke ſaa meget fjernt Fremtid et Angreb imod Gravfreden paa dette Sted, ſom jeg nok synes, at det kunde være den højtærede Kirkeminiſters Opgave at værne den imod. Det, der forlanges fra Beboernes Side, er jo ikke en ſtor Sum. Der forlanges kun 1,500 Kr., ſaa ville de være i Stand til at anlægge en ny Kirkegaard paa en anden Plads, ſom ligger ſikrere for Havets Angreb. Det er ſelvſølgelig ikke min Mening at faſtholde dette Forſlag, det kan der jo overhovedet ikke være Tale om, naar Finansudvalget ikke har ment ſig beſøjet til at henviſe det til Miniſterens Overvejelſe, men jeg vilde gerne henſtille, om der ikke kunde være Anledning for den højtærede Kultusminiſter til mellem 2den og 3dje Behandling af Finansloven at optage paa denne et Forſlag der kunde komme diſſe Folk i Møde. Jeg ſiger, at det er lidt uhyggeligt for diſſe Folk, at de ſkulde tvinges til at begrave deres døde paa en Plads, ſom har Udſigt til at gaa i